

V nahrávacím studiu Českého rozhlasu se v pozdějších hodinách rozeznělo Eben Trio (Terezie Fialová - klavír, Roman Patočka - housle, Jiří Bárta - violoncello). V rámci živě vysílaného pořadu Studio Live představilo tři velmi originální skladatele. Tóru Takemicu, Peteris Vasks a Astor Piazzolla jsou uznáváni jako nejvýznamnější tvůrci soudobé vážné hudby svých zemí. Eben Trio se nebojí složité práce, nutné pro nastudování náročné moderní partitury. Snaha seznamovat publikum s dosud málo známými díly současných skladatelů je, zvláště u úspěšného a žádaného souboru, poměrně vzácná a zasluhuje uznání.

Jako první zazněla skladba *Between Tides* (Mezi proudy) japonského skladatele Tóru Takemicu (1930-1996). Partitura uvedené skladby je značně složitá, ale stojí za studium i poslech. Se snovou přízračností vyvolává živou představu mihotání, klidu i čerění vodní hladiny pod tíše ševelící sakurou, stejně jako meditativní tajemnost japonské měsíční zahrady. Takemicu ve skladbě velmi citlivě používá všechny barevné možnosti obou smyčcových nástrojů - tremolo, sul ponticello, sul tasto, glissanda, flageolety atp. Patočka a Bárta jsou špičkoví reprezentanti těchto nástrojů, takže jejich interpretace byla ve spojení s křehce něžným zvukem klavíru Terezie Fialové neobyčejně působivá a přesvědčivá.

Episodi e Canto Perpetuo předního lotyšského skladatele Peterise Vaskse (1946) je rozsáhlejší dílo (cca 26. min.) z r. 1985, tvořené osmi attacca navazujícími částmi - epizodami (crescendo - Misterioso - unisono - Burlesca - Monologhi - Burlesca II - Canto Perpetuo - Apogeo e Coda). Dle slov autora, skladba popisuje těžkou cestu neštěstím, zklamáním a utrpením lásky. Vaskseho skladby, při použití nejmodernějších kompozičních technik, se snaží vyjádřit vzájemný vztah člověka a přírody, krásu a vzácnost života, ekologická a morální dilemata těchto hodnot včetně obavy z jejich destrukce. Jeho partitury jsou proto neobyčejně komplikované. Tak je tomu i v uvedených *Episodi*. Notový záznam je místy grafická složitost se spoustou návodných poznámek, proložená notovým záznamem bez orientačního metra či taktu. V dokonalé interpretaci Eben Tria zřetelně vynikly kontrastní plochy, zvukové efekty, zvraty nálad a citové zabarvení každé z epizod - od stoupajícího napětí v crescendo přes tajemné *Misterioso*, divoké *Burlesky* až k do jakési věčnosti odcházejícího závěru *Cody*.

Zcela jiný svět představuje argentinský skladatel a bandoleonista Astor Piazzolla (1921-1992). Jeho až živočišně živelná, emocionální a temperamentní hudba se skládá výhradně z neuvěřitelného množství a variant různě hněteného hudebního materiálu, vytěženého z argentinského tanga. Gidon Kremer kdysi uvedl ještě nepříliš známého Piazzollu jako osvěžující složku příliš vážného koncertního programu s tak hypnotickou interpretační genialitou, že Piazzollova líbivá tanga se dnes stala téměř povinnou složkou koncertního programu. Eben Trio si vybralo tango s názvem *Jaro* (*Verano porteño*) z cyklu *Čtvero ročních dob* v Buenos Aires. I když jsem Piazzollou již přejeden, v podání Eben Tria byl jeho opus osvěžujícím zákuskem.

V náročném programu Eben Trio potvrdilo, že v interpretaci soudobé hudby patří mezi nejzajímavější světové soubory.